

1. Τα νεανικά χρόνια

Ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα γνωρίστηκαν στη Ρώμη. Τότε που άνθιζε της αγάπης τους η άνοιξη, δεν θα μπορούσαν να το φανταστούν ότι ξεκινούν για μίαν αιώνια άνοιξη, ξεκινούν για την αιωνιότητα!

Ο Ακύλας, που τ' όνομα του σημαίνει στα λατινικά αετός, καταγόταν από τον Πόντο της Μικράς Ασίας και ήταν Ιουδαίος. Το επάγγελμά του ήταν σκηνοποιός. Στην πρωτεύουσα της αυτοκρατορίας ήρθε αναζητώντας καλύτερη τύχη, και φυσικά ερχόμενος στη Ρώμη εγκαταστάθηκε στην εβραϊκή φτωχογειτονιά. Το επάγγελμά του ήταν πολύ ταπεινό και το ασκούσαν άνθρωποι φτωχοί και απελευθερωμένοι δούλοι.

Το όνομα Πρίσκα (και το υποκοριστικό Πρίσκιλλα) προέρχεται από το λατινικό *priscus* (εκλεκτός) και μπορεί να μεταφραστεί Πολύτιμη, Διαλεχτή, Ακριβή. Η Πρίσκα φαίνεται ότι καταγόταν από ανώτερη τάξη και ήταν κοπέλα πολύ μορφωμένη και δραστήρια.

Ο Αετός και η Διαλεχτή του γνωρίστηκαν κάτω από άγνωστες συνθήκες. Η δυναμική κοπέλα, παρά την αντίδραση των δικών της, αποφάσισε να παντρευτεί το φτωχό λεβεντόπαιδο και να γίνει κι αυτή μαζί του σκηνοποιός...

Η Πρίσκα, που τόσο ενδιαφερόταν για τα πνευματικά θέματα, βρήκε κοντά στον Ακύλα τον Ένα Θεό, τον Θεό του Ισραήλ, το Νόμο, τους Προφήτες, τους Ψαλμούς. Έτσι, εγκαταλείποντας την ειδωλολατρική θρησκεία, άρχισε να μελετά την πίστη της Βίβλου και να μπαίνει στα πνευματικά παλάτια του προφητικού λόγου. Έβρισκε τώρα κάτι το πρωτόγνωρο και ασύγκριτο!

Λίγο αργότερα έφθασε και στη Ρώμη το μήνυμα για τον Ιησού. Το εκλεκτό ζευγάρι άκουσε με μεγάλο ενδιαφέρον πως ό,τι προανήγγειλαν οι προφήτες έφθασε πριν 5-6 χρόνια στην

περιοχή της Ιερουσαλήμ. Ήταν ο μεγάλος Αναμενόμενος, που κήρυξε, σταυρώθηκε, αναστήθηκε!

2. Στην Κόρινθο

Το 49 μ.Χ. ο αυτοκράτορας Κλαύδιος εξέδωσε διάταγμα, εξορίζοντας όλους τους Ιουδαίους από την Ρώμη εξ αιτίας ορισμένων ταραχών που είχαν δημιουργήσει. Έτσι και ο Ακύλας με την Πρίσκιλλα κατέφυγαν στην Κόρινθο.

Η Πρίσκιλλα ίσως να μην ήταν απευθείας υποκείμενη στις συνέπειες του διατάγματος — αφού δεν ήταν γεννημένη Ιουδαία — αλλά αυτή ήταν αποφασισμένη ν' ακολουθήσει τον Ακύλα της και ως την Κόρινθο και ως την Ασία και ως την αιωνιότητα!

Η Κόρινθος, πρωτεύουσα της ρωμαϊκής επαρχίας της Αχαΐας, ήταν ένα κοσμοπολίτικο περιβάλλον. Υπήρχε μεγάλη κίνηση, πολύς πλούτος, αλλά και πολλή αμαρτία...

Εκεί στην Κόρινθο άνοιξαν ένα εργαστήριο και συνέχισαν τη δουλειά τους ως σκηνοποιοί. Το σπιτικό φαίνεται το κυβερνούσε η δραστήρια γυναίκα.

Ήταν η μεγάλη μέρα της ζωής τους όταν στην πόρτα του ταπεινού εργαστηρίου τους στάθηκε ο Παύλος, προερχόμενος από την Αθήνα και ψάχνοντας να βρει δουλειά. Γνωρίστηκαν. Ήταν ομοεθνής τους (Ιουδαίος) και ομότεχνός τους (σκηνοποιός). Οι δύο σύζυγοι «δεν θα είχαν ιδέα ότι εκείνη την στιγμή τα ονόματά τους έμπαιναν στις αθάνατες σελίδες της ιστορίας της Εκκλησίας ή μάλλον στην βίβλο της Ζωής» (Ι. Χόλζνερ).

Στο ταπεινό εργαστήριο του ζεύγους, ο Απόστολος βρήκε δουλειά και συμπαράσταση. Και θα ένιωθε ασφαλώς μια χαρούμενη έκπληξη όταν διαπίστωσε ότι το ζευγάρι γνώριζε αρκετά για τον Ιησού και την Ανάσταση. Φυσικά δεν έχασε την ευκαιρία να τους διαφωτίσει

καλύτερα και να τους στηρίξει στη μεγάλη Αλήθεια.

Λίγο αργότερα, το ζεύγος είχε την ευκαιρία να γνωρίσει άλλους δύο σπουδαιούς ανθρώπους. Έφτασαν από τη Μακεδονία οι δύο εκλεκτοί συνεργάτες του Παύλου: ο Σίλας και ο Τιμόθεος! Έτσι η άξια νοικοκυρά είχε να φιλοξενήσει άλλους δύο αγίους ανθρώπους.

Ο Παύλος έμαθε από τους νεοαφιχθέντες ενδιαφέροντα και ευχάριστα νέα για τους αδελφούς της Μακεδονίας, γι' αυτό αποφάσισε να γράψει μια Επιστολή (την Α~ προς Θεσσαλονικείς Επιστολή), που είναι ίσως το πρώτο από χρονολογικής απόψεως βιβλίο της Καινής Διαθήκης. Έτσι εκεί, στο ταπεινό εργαστηριακό του Ακύλα και της Πρίσκιλλας, άρχισε να γράφεται το ασύγκριτο πνευματικό μεγαλούργημα των αιώνων: Η Καινή Διαθήκη!

Στην Κόρινθο έμεινε και έδρασε ο Παύλος ενάμισι χρόνο και για ένα διάστημα φιλοξενήθηκε φτωχικά από το εκλεκτό ανδρόγυνο.

Σιγά-σιγά, και παρά τις δυσκολίες, η Εκκλησία θεμελιώθηκε στην Κόρινθο και απέκτησε αρκετούς πιστούς.

Ο Ακύλας και η Πρίσκα επηρεάστηκαν από τη διδασχή του Παύλου, ενθουσιάστηκαν από τους οραματισμούς του και αποφάσισαν να ενταχθούν στην ιεραποστολή του.

Κι όταν ο Παύλος ετοιμάστηκε να φύγει με τον Τιμόθεο και τον Σίλα για την Έφεσο (το φθινόπωρο του 52 μ.Χ.), αποφάσισαν να πάνε και αυτοί μαζί τους.

Ήταν μεγάλη η απόφαση του ζεύγους να διπλασιάσουν την απόσταση της εξορίας τους από τη Ρώμη, να θυσιάσουν την κάποια τακτοποίησή τους στην Κόρινθο και να φύγουν πάλι για το άγνωστο...

Έφυγαν από το λιμάνι των Κεγχρεών. Εκεί συγκεντρώθηκαν για να τους αποχαιρετίσουν οι αδελφοί και οι αδελφές της Κορίνθου. Και ασφαλώς μεταξύ αυτών θα ήταν και η Φοίβη, η

εκλεκτή διακόνισσα της Εκκλησίας των Κεγχρεών.

3. Στην Έφεσο

Το ταξίδι από την Κόρινθο στην Έφεσο διαρκούσε λίγες μέρες, ανάλογα με την εποχή και με τον καιρό. Τα πλοία ταξίδευαν την ημέρα, προχωρώντας από νησί σε νησί. Και η διαβίωση των επιβατών, τόσο στο κατάστρωμα όσο και στο εσωτερικό του πλοίου, δεν ήταν πάντα πολύ ευχάριστη.

Η Έφεσος, στα δυτικά παράλια της Μικράς Ασίας, ήταν η αξιόλογη πρωτεύουσα της ρωμαϊκής επαρχίας της Ασίας. Εδώ καλλιεργούνταν τα γράμματα και οι τέχνες. Υπήρχαν θέατρα, αγορά, υδραγωγεία. Αλλά το θεαματικότερο ήταν ο τεράστιος ναός της θεάς Αρτέμιδος. Οι Εφέσιοι ήταν υπερήφανοι για τον υπέροχο αυτό ναό.

Στη μεγάλη αυτή πόλη παρέμεινε το εκλεκτό ζευγάρι, ενώ ο Παύλος έφυγε προσωρινά για να συνεχίσει τις μεγάλες περιοδείες του.

Εκεί στην Έφεσο το ανδρόγυνο θα έπρεπε τώρα να τακτοποιήσει το νοικοκυριό του και να στήσει το εργαστήριό του. Πήγαιναν ασφαλώς και στη Συναγωγή κάθε Σάββατο, κατά την συνήθειά τους. Και βέβαια είχαν στενή επικοινωνία με τους χριστιανούς αδελφούς.

Αυτή την εποχή είχαν και μιαν ωραία ευκαιρία: Κατήχησαν τον λόγιο Απολλώ.

Γράφει σχετικά ο Λουκάς:

«Στο μεταξύ έφτασε στην Έφεσο ένας Ιουδαίος που τον έλεγαν Απολλώ και καταγόταν από την Αλεξάνδρεια. Ήταν προικισμένος ρήτορας και ήξερε καλά τη Γραφή. Είχε κατηχηθεί στην οδό του Κυρίου και με μεγάλο ζήλο κήρυττε και δίδασκε με ακρίβεια για τον Ιησού Χριστό, αν και του ήτανε γνωστό μόνο το βάπτισμα του Ιωάννη. Κι αυτός άρχισε να μιλάει με παρηρησία στη συναγωγή. Όταν τον άκουσε η Πρίσκιλλα και ο Ακύλας, τον πήραν κοντά τους και του εξέθεσαν την οδό του Θεού με πιο μεγάλη ακρίβεια» (Πράξ. 18/ιη/24-26).

Όταν κατόπιν ο Απολλώς ήθελε να περάσει στην Αχαΐα, Οι αδελφοί έγραψαν στους πιστούς και τους συνιστούσαν να τον δεχτούν με εμπιστοσύνη. Και πραγματικά, όταν πήγε εκεί, βοήθησε πολύ το πνευματικό έργο.

Είναι σχεδόν βέβαιο ότι τη συστατική επιστολή την έγραψαν η Πρίσκιλλα και ο Ακύλας, που είχαν τόσες γνωριμίες στην πρωτεύουσα της Αχαΐας, την Κόρινθο. Υπήρξε, λοιπόν, άλλη μια προς Κορινθίους επιστολή, που δυστυχώς δεν διασώθηκε...

Όταν επέστρεψε ο Παύλος στην Έφεσο, ύστερα από μια πολύ μεγάλη και κουραστική οδοιπορία, τον επισκέφθηκαν εκεί μερικοί εκλεκτοί αδελφοί από την Κόρινθο: ο Στεφανάς, ο Φουρτουνάτος, ο Αχαϊκός. Έτσι η Πρίσκα είχε πολλή δουλειά. Έπρεπε να φιλοξενήσει και να υπηρετήσει τόσους αγίους ανθρώπους! Αυτή η αγία γυναίκα «πόδας αγίων ένιψεν».

Η φιλοξενία ήταν ένα από τα χαρακτηριστικά του εκλεκτού ζεύγους, κατά το θέλημα του Κυρίου: «Μην ξεχνάτε τη φιλοξενία, γιατί μ' αυτήν μερικοί, χωρίς να το ξέρουν, φιλοξένησαν αγγέλους» (Εβρ. 13/ιγ/2).

Αυτή την εποχή ο Παύλος καταπιάστηκε να γράψει την Α~ προς Κορινθίους Επιστολή. Ο Απόστολος είχε πάντα επικοινωνία με την Εκκλησία της Κορίνθου. Στην Επιστολή αυτή ο Παύλος θίγει διάφορα πνευματικά και κοινωνικά ζητήματα, δίνει συμβουλές και απαντά σε ερωτήματα. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η περί γάμου και συζυγίας διδασκαλία (κεφ. 7/ζ).

Ασφαλώς το περιεχόμενο της Επιστολής θα το συζητήσει με τους εκλεκτούς συνεργάτες του, τον Ακύλα και την Πρίσκιλλα, που είχαν ζήσει χρόνια στην Κόρινθο και γνώριζαν πρόσωπα και πράγματα. Και πριν τελειώσει η μακροσκελής Επιστολή (16 κεφάλαια), ο Απόστολος σημείωσε:

«Πολλούς χριστιανικούς ασπασμούς σας στέλνουν ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα και όλη η εκκλησία, που συναθροίζεται στο σπίτι τους» (Α~ Κορ. 16/ις/19).

Αυτή τη φορά ο Παύλος έβαλε πρώτο το όνομα του Ακύλα και όχι της Πρίσκιλλας — όπως έκανε σε άλλες περιπτώσεις. Κατά μία άποψη, «θα μπορούσε κάλλιστα, να βρισκόταν στο σπίτι τους τη στιγμή που έγραφε, ή καλύτερα, που υπαγόρευε, και είναι πολύ πιθανό η Πρίσκιλλα να επέμενε να γραφτεί πρώτο το όνομα του συζύγου της» (Ι. Εμμανουήλ).

Με τέτοιους πνευματικούς εργάτες η ιεραποστολή στην Έφεσο προχωρούσε σταθερά. Ο αριθμός των πιστών διαρκώς μεγάλωνε, ενώ ο φημισμένος ναός της θεάς Αρτέμιδος άρχισε να χάνει την αίγλη του. Αυτό ανησύχησε μερικούς θεοκάπηλους και κυρίως τους τεχνίτες που κατασκεύαζαν για το εμπόριο ασημένια ομοιώματα του ναού και έβλεπαν τώρα ότι με τη νέα πίστη θα έχαναν σιγά-σιγά τη δουλειά τους... Ξεσήκωσαν, λοιπόν, πολλούς ανόητους εναντίον του Παύλου και οργάνωσαν μερικές κωμικοτραγικές διαδηλώσεις. (Πράξ. 19/ιθ/23-41).

Σε μια από αυτές ο Παύλος κινδύνευσε πολύ... Την κρίσιμη ώρα ο Ακύλας και η Πρίσκα έκαναν μια ηρωική προσπάθεια να τον σώσουν, αλλά διέτρεξαν και αυτοί θανάσιμο κίνδυνο. «Τον εαυτών τράχηλον υπέθηκαν» — διακινδύνευσαν το κεφάλι τους!... Αυτή την αυτοθυσία τους, ο Παύλος δεν την ξέχασε ποτέ. (Ρωμ. 16/ις/3-4).

Δυστυχώς, ο Λουκάς δεν μας διέσωσε λεπτομέρειες από αυτή την ηρωική επιτυχία του ζεύγους